

Aleg. 28.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zamianowania Dr. Jana Szeparowicza stale prymaryuszem oddziału chirurgicznego w krajowym szpitalu we Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Dr. Szeparowicz mianowany dekretem Wydziału krajowego z 4. stycznia 1876 L. 31497 prowizorycznie nadetatowym prymaryuszem na oddziale chorób zewnętrznych w krajowym szpitalu we Lwowie jest jednym z najdawniejszych lekarzy tego szpitalu.

Pełnił obowiązki od roku 1868—1874 jako asystent na klinice chirurgicznej przy byłej szkole medyczno-chirurgicznej aż do jej zmknięcia, — od 20. stycznia 1871 jako sekundaryusz na I. oddziale chirurgicznym w służbie krajowej, następnie od 28. listopada 1874 jako sekundaryusz na oddziale chirurgicznym powstałym z połączenia dwóch oddziałów chirurgicznych w jeden oddział od 21. marca 1875 jako kierownik oddziału chirurgicznego po nagłej śmierci ś. p. Dra. Molendzińskiego, wreszcie od 4. stycznia 1876 jako nadetatowy prymaryusz na tymże oddziale chirurgicznym, w którym to charakterze pozostaje aż do obecnej chwili.

Etatem z 22. maja 1875 Wysoki Sejm ustanowił sześć posad prymaryuszów dla krajowego szpitala lwowskiego.

Wydział krajowy ze względu, że w szpitalu lwowskim przed ustanowieniem nowego etatu było już sześciu prymaryuszów, a oddział chirurgiczny prowadzony przez Dra. Szeparowicza jako jeden z najważniejszych w szpitalu nie mógł pozostać bez prymaryusza i być pozbawionym takiego operatora, jakim jest Dr. Szeparowicz, zamianował przy wprowadzeniu nowego etatu sześciu dawnych prymaryuszów stałymi, a Dra. Szeparowicza prowizorycznie nadetatowym prymaryuszem dla oddziału chirurgicznego i usprawiedliwił to zarządzenie w sprawozdaniu z dnia 22. lutego 1876 L. 1942.

Wysoki Sejm uchwałą z 26. kwietnia 1876 przyjął fakt ten do wiadomości, zastrzegając tylko, ażeby posada jednego sekundaryusza dopóty ani prowizorycznie, ani stale obsadzoną nie była, dopóki sprawa prymaryuszów zgodnie z etatem załatwioną nie będzie.

Postanowieniu temu Wysokiego Sejmu dotychczas stało się zadość, gdyż posada sekundaryusza obsadzoną nie została, a Dr. Szeparowicz pozostaje dotąd w szpitalu jako prowizoryczny nadetatowy prymaryusz.

Z tego powodu wniósł Dr. Szeparowicz pod dniem 9. września b. r. przedstawienie poparte jak najusilniej przez Dyрекcyę szpitala z prośbą o wyjednanie u Wysokiego Sejmu ustalenia go na zajmowanej dotychczas posadzie prymaryusza.

Ze względu:

że Dr. Szeparowicz jest jednym z najstarszych lekarzy szpitala lwowskiego;

że posada prymaryusza oddziału chirurgicznego jest niezbędna dla szpitala;

że Dr. Szeparowicz spełnia obowiązki swoje z pożytkiem dla chorych i dla zakładu, i że jest w całym słowa znaczeniu znakomitą siłą tegoż zakładu;

że słusznie wymaga, żeby Jego pozycja ustalona została, zwłaszcza, że przez stabilizacyę Dra. Szeparowicza nie poniesie fundusz krajowy żadnego nowego ciężaru, gdyż pobierać On będzie tę samą płacę i te same dodatki, co obecnie;

z uwagi nareszcie, że aby zadość uczynić postanowieniu etatu, pierwsza opróżniona posada prymaryusza nie będzie obsadzoną;

Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm upoważnia Wydział krajowy do zamianowania Dra. Jana Szeparowicza stałym prymaryuszem na oddziale chirurgicznym w krajowym szpitalu we Lwowie.“

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

Lwów dnia 13. Września 1881.

Marszałek krajowy:

Dr. Mikołaj Zyblikiewicz w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.,
Członek Wydziału krajowego.